

عنوان مقاله:

تاثیر شش هفته تمرین استقامتی بر بیان ژن های آتوفاژی ULK-1, Beclin-1 در بافت قلب موش های صحرایی نر مبتلا به دیابت تجربی

محل انتشار:

سومین همایش ملی علوم ورزشی با رویکرد ورزش، سلامت، جامعه (سال: 1399)

تعداد صفحات اصل مقاله: 15

نویسندگان:

معصومه حسین زاده - مربی گروه فیزیولوژی ورزشی دانشکده علوم ورزشی دانشگاه شهید چمران اهواز

اسماء طاهری - دکتری فیزیولوژی ورزشی دانشکده علوم ورزشی دانشگاه شهید چمران اهواز

خلاصه مقاله:

مقدمه: هدف از تحقیق حاضر بررسی تاثیر شش هفته تمرین استقامتی بر بیان ژن های مرتبط با آتوفاژی ULK-1, Beclin-1 در بافت قلب موش های صحرایی مبتلا به دیابت تجربی بود. روش ها: ۲۰ موش صحرایی نر به طور تصادفی در چهار گروه شامل (۱) گروه کنترل سالم (۲) گروه سالم تمرینی (۳) گروه کنترل دیابتی و (۴) گروه تمرین دیابتی قرار گرفتند. با تزریق درون صفاقی (۵۰ stz میلی گرم بر کیلوگرم) دیابتی شدند. برنامه تمرین استقامتی با شدت متوسط ۵ روز در هفته به مدت ۶ هفته انجام شد. بیان ژن های مرتبط با آتوفاژی ULK-1, Beclin-1 با تکنیک ریل تایم اندازه گیری شد. آزمون آنالیز واریانس یک راهه و آزمون تعقیبی توکی برای تحلیل آماری استفاده گردید. یافته ها: نتایج تحقیق حاضر نشان داد که تمرین هوازی با شدت متوسط، مانع از کاهش وزن غیر طبیعی و کاهش میزان قند خون در موش های دیابتی القاء شده با STZ می شود. همچنین نتایج نشان دادند که میزان بیان ژن های آتوفاژی ULK-1, Beclin-1 در بافت قلب در موش های دیابتی به طور معنی داری بالاتر از گروه کنترل سالم بود. $P < 0.05$ و پس از اجرای ۶ هفته پروتکل تمرین هوازی میزان بیان ژن های فوق در بافت قلب در گروه دیابتی تمرین، سالم تمرین و سالم کنترل به طور معنی داری نسبت به گروه کنترل دیابتی پایین تر بود $P < 0.05$. نتیجه گیری: نتایج پژوهش حاضر نشان داد که تمرین استقامتی با کاهش فاکتورهای آتوفاژی در قلب موش های صحرایی نر مبتلا به دیابت می تواند به عنوان عامل پیشگیرانه و غیر دارویی در درمان بیماران دیابتی مفید باشد.

کلمات کلیدی:

آتوفاژی، ULK-1، Beclin-1، دیابت تجربی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1247241>

